

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 17 listopada 2017 r. w sprawie T-802/16, Endoceutics przeciwko EUIPO – Merck, wniesione w dniu 30 stycznia 2018 r. przez Merck KGaA

(Sprawa C-62/18 P)

(2018/C 268/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Merck KGaA (przedstawiciele: M. Best, U. Pflęghar, S. Schäffner, Rechtsanwälte, M. Giannakoulis, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Endoceutics, Inc.

Postanowieniem z dnia 31 maja 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 16 lutego 2018 r. – postępowanie karne przeciwko Dumitruowi-Tudorowi Dorobantuowi

(Sprawa C-128/18)

(2018/C 268/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

przeciwko

Dumitruowi-Tudorowi Dorobantuowi

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakich minimalnych wymogów dotyczących warunków pozbawienia wolności należy żądać w kontekście decyzji ramowej ⁽¹⁾ Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania na podstawie art. 4 karty?
 - a. Czy z punktu widzenia prawa Unii istnieje w szczególności „bezwzględna” dolna granica wielkości celi więziennej, poniżej której zawsze naruszony jest art. 4 karty praw podstawowych?
 - i. Czy dla określenia indywidualnego udziału w celi więziennej ma znaczenie, czy jest to cela pojedyncza czy zbiorcza?
 - ii. Czy przy obliczaniu wielkości celi więziennej należy odjąć powierzchnię zajmowaną przez umeblowanie (łóżko, szafa itp.)?
 - iii. Jakie wymogi budowlane są ewentualnie istotne dla kwestii warunków pozbawienia wolności zgodnych z prawem Unii? Jakie znaczenie ma ewentualnie bezpośredni (lub tylko pośredni) otwarty dostęp z celi przykładowo do pomieszczeń sanitarnych i innych, a także zaopatrzenie w ciepłą i zimną wodę, ogrzewanie, oświetlenie itp.?
 - b. Jak dalece istotne dla oceny są różne „reżimy odbywania kary”, szczególnie różne okresy otwierania cel i różny stopień swobody poruszania się w ramach zakładu karnego?

- c. Czy pod uwagę mogą być brane – tak jak uczynił to sąd odsyłający w swoich orzeczeniach w sprawie dopuszczalności – także prawne i organizacyjne usprawnienia w wydającym nakaz państwie członkowskim (wprowadzenie systemu rzecznika praw obywatelskich, utworzenie sądów penitencjarnych itd.)?
- 2) Według jakich kryteriów należy oceniać zgodnie z unijnym prawem podstawowym warunki pozbawienia wolności? Do jakiego stopnia owe kryteria wpływają na wykładnię pojęcia „rzeczywistego niebezpieczeństwa” w rozumieniu orzecznictwa Trybunału w sprawach Aranyosi i Căldăraru?
- a. Czy organy sądowe wykonujące nakaz państwa członkowskiego są w tym względzie uprawnione do szczegółowej kontroli warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim czy też organy te powinny ograniczyć się do „kontroli ewidencyjnej”?
- b. W przypadku gdyby Trybunał Sprawiedliwości w ramach odpowiedzi na pierwsze pytanie prejudycjalne doszedł do wniosku, że istnieją „bezwzględne” unijnoprawne wytyczne dotyczące warunków pozbawienia wolności: czy niezapewnienie minimalnych warunków „nie podlega wyważaniu” w tym znaczeniu, że tym samym od razu zawsze istniałoby „rzeczywiste niebezpieczeństwo” wykluczające wydanie, czy też wykonujące nakaz państwo członkowskie może dokonać wyważenia istotnych względów? Czy mogą przy tym zostać uwzględnione takie aspekty jak utrzymanie wewnątrzuropejskiej pomocy prawnej, funkcjonowanie europejskiego systemu karnego czy zasady wzajemnego zaufania i wzajemnego uznawania?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/JI z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Dresden (Niemcy) w dniu 22 lutego 2018 r. – hapeg dresden gmbh / Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG

(Sprawa C-137/18)

(2018/C 268/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Dresden

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: hapeg dresden gmbh

Strona pozwana: Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii, w szczególności art. 15 ust. 3 lit. b) i c), a także art. 16 ust. 1 akapity pierwszy i drugi oraz art. 16 ust. 1 akapit trzeci lit. b) i c) dyrektywy 2006/123/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. (dyrektywy o usługach), należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu – takiemu jak uregulowanie mające zastosowanie w postępowaniu głównym – zgodnie z którym w umowach zawieranych z architektami lub inżynierami nie jest dozwolone uzgadnianie honorariów niższych od minimalnych kwot wynagrodzenia podlegającego wycieszeniu na podstawie taryfy honorariów architektów i inżynierów?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).